

13 Απριλίου, 1993

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 697/91 και 939/91)

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Προσόντα — Πρόσθετο προσόν — Πόρισμα της Κυριάκου v. Δημοκρατίας — Πλήρωση της προϋπόθεσης της ειδικής αιτιολόγησης στην κριθείσα περίπτωση.

- 5 *Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Κριτήρια επιλογής — Μακρά υπηρεσία δεν αποτελεί ξεχωριστό κριτήριο — Εγκύρως λαμβάνεται υπόψη, γιατί αποτελεί μέρος της πείρας του υποψηφίου, που προσθέτει στην αξία του.*
- 10 *Με τις συνεκδικασθείσες προσφυγές, οι αιτητές προσέβαλαν την αναδρομική προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών, στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης, που ήταν το προϊόν διαδοχικών επανεξετάσεων μετά από κατ' επανάληψη ακύρωση της πλήρωσης των επίδικων θέσεων κατά το παρελθόν.*
- 15 *Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:*
- 20 *1. Δεν τίθεται θέμα αριθμού θέσεων στην προσφυγή αυτή. Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας κατά τον ουσιαώδη χρόνο που θα έπρεπε να λάβει υπόψη, είχε πράγματι 15 κενές θέσεις να πληρώσει.*
- 2. Το κρίσιμο απόσπασμα των πρακτικών της Ε.Ε.Υ. περιέχει ειδική αιτιολογία για την προτίμηση του αντίστοιχου ενδιαφερο-*

μένου μέρους και ικανοποιούνται οι απαιτήσεις οι αναφερόμενες στη *Χαραλάμπος Κυριάκου ν. Δημοκρατίας*, που σχετίζεται με το θέμα του προσθέτου προσόντος.

3. Η μακρά υπηρεσία δεν είναι στοιχείο που αποτελεί ξεχωριστό κριτήριο επιλογής αλλά λαμβάνεται υπόψη στην επιλογή του πιό κατάλληλου υποψηφίου για τη θέση, γιατί αποτελεί μέρος της πείρας του υποψηφίου, στοιχείο που προσθέτει στην αξία του (δείτε *Piperi and Others v. The Republic*. Ο 2ος αιτητής της πρώτης των προσφυγών δεν έχει αποδείξει "έκδηλη υπεροχή", όπως η έννοια επεξηγήθηκε από τον Πικί, Δ. στην υπόθεση *X" Σάββα ν. Δημοκρατία* και υιοθετήθηκε από την Ολομέλεια στην υπόθεση *X" Ιωάννου ν. Δημοκρατίας*. 5 10
4. Αναφορικά με τον ισχυρισμό του αιτητή στη δεύτερη προσφυγή για κατοχή πρόσθετου προσόντος που παραγνωρίστηκε από την E.E.Y., το πτυχίο του αιτητή Master of Education του Kent State University, δεν μπορεί να θεωρηθεί επικράσθετος τίτλος σπουδών σύμφωνα με την παράγρ. 4 του Σχεδίου Υπηρεσίας, επειδή λήφθηκε ήδη υπόψη κατά την προαγωγή του αιτητή την 1.6.82 στην κλίμακα Α8-Α10. Η θέση του δικηγόρου του αιτητή, ότι δεν μπορεί να αποτελέσει αιτιολογία ο ισχυρισμός που προβλήθηκε εκ των υστέρων από τη δικηγόρο της καθ' ης η αίτηση, δεν βρίσκει σύμφωνο το Δικαστήριο, γιατί η αιτιολογία βρίσκεται στο φάκελο της Διοίκησης και συγκεκριμένα στα πρακτικά της Επιτροπής ημερ. 31.5.82. 15 20 25

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις: 30

Κυριάκου ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 555,

Piperi and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1306,

Hadjisavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,

Hadjoannou v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1041,

Stilvi General Cleaners Ltd ν. Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Άλλου (1993) 4 Α.Α.Δ.681, 40

Roussis and Others v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1674,

Κεφάλαια ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 282.

Προσφυγές.

5 Προσφυγές εναντίον της απόφασης της καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 10.5.1991, με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης (θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής), αντί των αιτητών.

10 Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

Ρ. Παπαέτη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η Αίτηση.

15 Παναγιώτου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος 5.

Cur. adv. vult.

20 ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Οι Αιτητές με τις προσφυγές τους αυτές που συνεκδικάστηκαν ζητούν την ακύρωση της απόφασης της Ε.Ε.Υ. με ημερομηνία 10 Μαΐου, 1991, με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης (θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής) αναδρομικά από την 1η Σεπτεμβρίου, 1984. Επίσης, ο Αιτητής στην υπ. αρ. 697/91 ζητά δήλωση του Δικαστηρίου ότι η διαρκής άρνηση και/ή παράλειψη της Ε.Ε.Υ. να τον προάξει και/ή η μη συμμόρφωσή της με ακυρωτικές δικαστικές αποφάσεις, είναι άκυρη και παράνομη.

30 Τα ενδιαφερόμενα μέρη στις προσφυγές είναι οι Φαίδρα Παπακώστα, Ελπίδα Χάϊλου, Ελλάδα Κωνσταντινίδου, Μακάριος Παπαχριστοφόρου, Μιχαήλ Καρπασίτης, Γεώργιος Θεοφίλου, Ιωάννης Ιωαννίδης, Σταύρος Μεστάνας, Αικατερίνη Χατζηδημητρίου και Βέρα Κορφιώτου. Ο Αιτητής στην υπ' αρ. 697/91 προσβάλλει το διορισμό όλων εκτός του Ιωάννη Ιωαννίδη και οι Αιτητές στην υπ' αρ. 939/91 προσβάλλουν τους διορισμούς 35 όλων εκτός της Ελλάδας Κωνσταντινίδου. Οι λόγοι πάνω στους οποίους βασίζονται οι προσφυγές είναι ότι δεν προάχθηκαν οι καλύτεροι, η απόφαση λήφθηκε χωρίς τη δέουσα έρευνα και χωρίς συμμόρφωση με το άρθρο 146.5 του Συντάγματος, λήφθηκε με διαδικασία που προσηγήθηκε που πάσχει νομικά, είναι προϊόν 40 αλλότριου σκοπού και παραβιάζει κεκτημένα δικαιώματα των Αιτητών και λήφθηκε κάτω από πραγματική και νομική πλάνη και με έλλειψη αιτιολογίας.

Στις 18.7.84 η Ε.Ε.Υ. πλήρωσε 22 κενές θέσεις Βοηθού Διευθυ-

ντή, με την προαγωγή 22 καθηγητών. Στις 17.9.87, η προαγωγή 15 απ' αυτών ακυρώθηκε από το Δικαστήριο (βλ. *Roussis and Others v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 1674). Μετά από επανεξέταση του θέματος στις 31.10.87 η Ε.Ε.Υ. αποφάσισε την προαγωγή αναδρομικά από 1.9.84 15 υποψηφίων, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνονταν και τα 10 ενδιαφερόμενα μέρη. Η προαγωγή όλων ακυρώθηκε από το Δικαστήριο στις 24.1.91 (*Κεφάλια ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 282). Οι Αιτητές στις παρούσες προσφυγές ήταν μεταξύ των Αιτητών στην Υπόθεση *Κεφάλια*.

5

10

Στις 10.5.91 η Ε.Ε.Υ. επανεξέτασε το θέμα κάτω από το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε στις 18.7.84 και αποφάσισε να προάξει στην επίδικη θέση όλους τους υποψηφίους με εξαίρεση ένα απ' αυτούς, τον Μιχαήλ Γερολέμου. Αντ' αυτού προσφέρθηκε προαγωγή στον Κωνσταντίνο Γιαγκουλλή. Το σχετικό πρακτικό της Ε.Ε.Υ. ημερ. 10.5.91 αναφέρει μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα:

15

Άξια: Για τον καθορισμό της αξίας των υποψηφίων η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις συστάσεις του οικείου Τμήματος (βλ. σελίδα 5 στην πιο πάνω του Ανωτάτου Δικαστηρίου) και όλες τις υπηρεσιακές εκθέσεις γι' αυτούς με ιδιαίτερη βαρύτητα στις τελευταίες, καθώς και το περιεχόμενο των φακέλων τους. Δε λαμβάνει υπόψη την εντύπωση που είχε αποκομίσει κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις που έγιναν από 18.6.74 ως τις 25.6.74.

20

25

Προσόντα: Σύμφωνα με τα σχέδια υπηρεσίας που ίσχυαν κατά το χρόνο πλήρωσης των θέσεων "επιπρόσθετος τίτλος σπουδών με προτίμηση στα παιδαγωγικά ή σε θέματα που αφορούν τη διοίκηση και οργάνωση σχολείων θεωρείται πρόσθετο προσόν"

30

Αρχαιότητα: Η αρχαιότητα των υποψηφίων κρίνεται με βάση τις διατάξεις του άρθρου 37 του Νόμου 10/69. Η Επιτροπή αφού μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους υπηρεσιακών εκθέσεων όλων των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητά τους συνεκτιμώντας τα κριτήρια αυτά και δίδοντας στο καθένα τους τη δέουσα βαρύτητα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι ακόλουθοι, που κατέχουν όλα τα απαιτούμενα από τα σχέδια υπηρεσίας προσόντα, περιλαμβανομένης και της καλής γνώσης μιας από τις επικρατέστερες Ευρωπαϊκές γλώσσες εί-

35

40

και επικρατέστεροι για προαγωγή στις υπό πλήρωση θέσεις".

5 Ένας από τους λόγους για ακύρωση που πρόβαλε ο δικηγόρος των Αιτητών είναι ότι η Ε.Ε.Υ. ενήργησε κάτω από καθεστώς πλάνης αναφορικά με τον αριθμό θέσεων που πληρώθηκαν στις 10.5.91 και επικαλείται το πιο κάτω απόσπασμα από τα πρακτικά για να αιτιολογήσει τον ισχυρισμό αυτό:

10 "(i) οι από 1.9.84 προαγωγές των ακολούθων στη θέση Β. Διευθυντή δεν είχαν ακυρωθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο: Λίγγης Αντώνιος, Σάββα Κυριάκος, Νικολαΐδου Νίτσα, Καννάουρος Παναγιώτης, Ιεροκηπιώτης Κώστας, Χρίστου Λουκάς, Κάνθου Ζωή και Παπαδοπούλου Νίτσα . . . Ως εκ τούτου οι πιο πάνω εκπαιδευτικοί λειτουργοί δε θεωρούνται κατά την επανεξέταση υποψήφιοι".

15

20 Στη γραπτή του αγόρευση ο δικηγόρος των Αιτητών αναφέρει ότι όταν για πρώτη φορά η Ε.Ε.Υ. κλήθηκε να προβεί σε προαγωγές υπήρχαν 22 κενές θέσεις και από τους τότε προαχθέντες ακυρώθηκαν σε δύο δικαστικές διαδικασίες δύο φορές 15 ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Η Ε.Ε.Υ. αναφέρει 8 ονόματα απ' αυτά που δεν ακυρώθηκαν και που η προαγωγή τους δεν επηρεάζεται. Έτσι, όπως ισχυρίζεται ο συνήγορος, αν από τις 22 κενές θέσεις αφαιρεθούν οι 8 που η Ε.Ε.Υ. αναφέρει, τότε παραμένουν 14 κενές θέσεις

25 προς πλήρωση και όχι 15. Ως εκ τούτου υπέβαλε ο ευπαιδευτος συνήγορος είναι προφανές ότι η Ε.Ε.Υ. ενήργησε κάτω από την πλάνη ότι είχε για τις 22 κενές θέσεις προάξει 8 που παρέμειναν ανεπηρέαστοι από τις δύο ακυρωτικές αποφάσεις και/ή ότι μπορούσε να πληρώσει 15. Η δικηγόρος της Δημοκρατίας αντικρούει τον πιο

30 πάνω ισχυρισμό και αναφέρει ότι ανάμεσα στα 8 πιο πάνω άτομα, των οποίων οι προαγωγές δεν ακυρώθηκαν, περιλαμβάνονταν και τα ονόματα των Κάνθου και Παπαδοπούλου, η προαγωγή των οποίων αφορούσε πλήρωση μίας μόνο κενής θέσης και τούτο γιατί μία από τους αρχικά προαχθέντες καθηγητές δεν αποδέχθηκε

35 την προαγωγή της και έτσι η Ε.Ε.Υ. στις 31.8.84 αποφάσισε την προαγωγή της κας Κάνθου από 1.9.84 και μετά την αφυστηρέτησή της, της κας Νίτσας Παπαδοπούλου από 1.10.84 αφού από την ημερομηνία αυτή θα αφυστηρετούσε η κα Κάνθου.

40 Το θέμα του αριθμού των κενών θέσεων εγείρεται στις γραπτές αγορεύσεις των διαδίκων και στο στάδιο των διευκρινίσεων. Ο δικηγόρος των Αιτητών ισχυρίζεται ότι με τον πιο πάνω ισχυρισμό της Δημοκρατίας αποκαλύπτεται παρανομία εκ μέρους της Διοίκησης γιατί κατά το χρόνο πλήρωσης της θέσης

του 1984 απαιτείτο να υπάρχει κενή θέση για να γίνει προκήρυξη της και να υποβληθούν αιτήσεις υποψηφίων. Έτσι, η κενωθείσα θέση με αφυπηρέτηση της κας Κάνθου την 30.9.84 δεν μπορούσε να προπληρωθεί με την ίδια πράξη με προαγωγή της κας Παπαδοπούλου που θα άρχιζε από 1.10.84.

5

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας αναφέρει ότι μετά τις ακυρωτικές αποφάσεις στις υποθέσεις **Κεφάλα** και **Ρουσσά** (πιο πάνω) ακυρώθηκαν 15 θέσεις, οι οποίες και πληρώθηκαν στην παρούσα επανεξέταση και ότι δεν τίθεται θέμα 22 ή 23 θέσεων. Επίσης, οι προαγωγές των Κάνθου και Παπαδοπούλου που πλήρωσαν μία θέση δεν ακυρώθηκαν σε καμιά από τις δύο προηγούμενες προσφυγές. Συνεπώς δεν υπάρχει έννομο συμφέρον για να αποτελέσει η διαδικασία πλήρωσης των 22 θέσεων επίδικο θέμα στην παρούσα υπόθεση.

10

15

Μετά από εξέταση των ισχυρισμών που προβλήθηκαν και από τις δύο πλευρές έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν τίθεται θέμα αριθμού θέσεων στην προσφυγή αυτή, όπως εγείρεται από το δικηγόρο των Αιτητών. Το Δικαστήριο στην υπόθεση **Κεφάλα** (πιο πάνω) ακύρωσε τις προαγωγές 15 ενδιαφερομένων μερών. Μετά την απόφαση η Ε.Ε.Υ. όφειλε να επανεξετάσει την πλήρωση 15 θέσεων σύμφωνα με το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε στις 18.7.84, ημερομηνία που λήφθηκε η απόφαση για πλήρωση 22 θέσεων. Το θέμα της προπλήρωσης της μιας από τις θέσεις ηγέρθη αργότερα και μετά που μια υποψήφια από τους 22 προαχθέντες απέρριψε την προσφορά της Ε.Ε.Υ. Η απόφαση για προαγωγή αρχικά της κας Κάνθου και μετά την αφυπηρέτησή της, της κας Παπαδοπούλου, λήφθηκε στις 30.8.84, δηλαδή σε μεταγενέστερο χρόνο και αποτελεί νέα πράξη της Επιτροπής. Η πράξη αυτή ουδέποτε προσβλήθηκε προηγουμένως. Εγείρεται για πρώτη φορά με την παρούσα προσφυγή, πράγμα ανεπίτρεπτο σύμφωνα με το άρθρο 146.3 του Συντάγματος. Έτσι, η Ε.Ε.Υ. κατά τον ουσιώδη χρόνο που θα έπρεπε να λάβει υπόψη είχε πράγματι 15 κενές θέσεις να πληρώσει.

20

25

30

Εν όψει των πιο πάνω απορρίπτεται ο ισχυρισμός ότι η Ε.Ε.Υ. ενήργησε κάτω από καθεστώς πλάνης.

35

Τώρα θα προχωρήσω να εξετάσω τα υπόλοιπα νομικά σημεία πάνω στα οποία βασίζονται οι προσφυγές.

40

Είναι η θέση του δικηγόρου του Αιτητή Κυριακίδη, ότι η Επιτροπή παραγνώρισε το πρόσθετο προσόν του χωρίς να δώσει την απαραίτητη ειδική αιτιολογία. Τα πρακτικά της Ε.Ε.Υ. ημερ. 10.5.91 περιέχουν τα εξής σε σχέση με τον Αιτητή:

"Κυριακίδης Κώστας

5 Έχει πρόσθετα προσόντα και σύσταση του Οικείου Τμήματος αλλά υστερεί σε συνολική βαθμολογία από τους επιλεγέντες και σε αρχαιότητα απ' αυτούς (εκτός από τη Δίδα Μικελίδου, η οποία όμως υπερέχει απ' αυτόν σε βαθμολογία και έχει πρόσθετα προσόντα και τον κ. Ιωαννίδη, ο οποίος έχει πολύ μακρά υπηρεσία και ελαφρά καλύτερες υπηρεσιακές εκθέσεις".

10 Προβάλλεται επίσης ο ισχυρισμός ότι η Ε.Ε.Υ. είχε δώσει την ίδια αιτιολογία και στην προηγούμενη απόφασή της που ακυρώθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση **Κεφάλα** (πιο πάνω), με αποτέλεσμα τούτο να αποτελεί δεδικασμένο, το οποίο παραβιάστηκε από την Ε.Ε.Υ.

15 Από μία προσεκτική ανάγνωση της πιο πάνω απόφασης και ιδιαίτερα το περιεχόμενο της σελ.296, προκύπτει κατά τη γνώμη μου ότι το Δικαστήριο στην υπόθεση εκείνη αποφάσισε ότι η Ε.Ε.Υ. έδωσε λανθασμένα υπερβολική βαρύτητα στην αρχαιότητα ενδιαφερομένων μερών σε περίπτωση όπου ο Αιτητής και τρεις άλλοι υποψήφιοι κατείχαν πρόσθετο προσόν και σύσταση. Αναφορικά με την αξία των Αιτητών η Ε.Ε.Υ. αποφάσισε εκεί ότι οι Κεφάλα, Γιαγκουλλή και Τιμοθέου, εκτός από το πρόσθετο προσόν και τη σύσταση, είχαν εξαιρετες εμπιστευτικές εκθέσεις και

20 επέλεξε ενδιαφερόμενα μέρη που υστερούσαν σε προσόντα και αξία γιατί υπερερούσαν σε κάποιο βαθμό αρχαιότητας απ' αυτούς. Δεν αναφέρθηκε οτιδήποτε σχετικά με την αξία του Αιτητή, επομένως το θέμα αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δεδικασμένο, όσον αφορά τον Αιτητή.

30 Στην απόφαση **Χαράλαμπος Κυριάκου ν. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 555, το Δικαστήριο αναφέρθηκε σε προηγούμενη νομολογία πάνω στο θέμα του πρόσθετου προσόντος και είπε:

35 "Είναι πάγια νομολογία ότι η διορίζουσα αρχή δεν έχει υποχρέωση να διορίσει υποψήφιο που κατέχει το προσόν πλεονέκτημα, εαν, αφού αξιολογήσει όλα τα στοιχεία, κρίνει ότι άλλος είναι καταλληλότερος για διορισμό. Η απόφαση όμως να παραγνωρισθεί υποψήφιος που έχει το προσόν πλεονέκτημα πρέπει να αιτιολογείται ειδικά από την Επιτροπή η δε

40 αιτιολογία πρέπει να αναφέρεται στο πρακτικό και όχι να συνάγεται από τα στοιχεία του φακέλου μόνο".

Με αυτά υπόψη, κατά τη γνώμη μου, το απόσπασμα των πρα-

κτικών της Ε.Ε.Υ. που εκτίθεται πιο πάνω, περιέχει ειδική αιτιολογία για την προτίμηση του ενδιαφερομένου μέρους. Εκτός από το στοιχείο της αρχαιότητας, στο οποίο σύμφωνα με την *Κεφάλαια* (πιο πάνω), δεν μπορεί να δοθεί υπερβολική βαρύτητα, τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερτερούν και σε αξία έναντι του Αιτητή.

5

Αναφορικά με τον Αιτητή Λεπτό, ο οποίος περιορίζει την υπόθεσή του κατά σύγκριση μόνο με το ενδιαφερόμενο μέρος Ιωαννίδη, είναι η θέση του δικηγόρου του ότι η Επιτροπή κατά την αξιολόγηση έλαβε υπόψη εξωγενή στοιχεία και συγκεκριμένα την μακρά υπηρεσία του Ιωαννίδη και όχι την εκ του νόμου αρχαιότητα. Ο Αιτητής προάχθηκε στην κλίμακα Β12 την 1.10.74 σε αντίθεση με το ενδιαφερόμενο μέρος Ιωαννίδη που κατέχει την κλίμακα Β10 από 1.9.70. Το σχετικό απόσπασμα των πρακτικών της Ε.Ε.Υ. αναφέρει τα ακόλουθα:

10

15

"Λεπτός Αλέξανδρος

Έχει χαρακτηριστεί 'Εξάιρετος' στην τελευταία υπηρεσιακή έκθεση και έχει σύσταση του οικείου Τμήματος, αλλά υστερεί από τους επιλεγέντες σε αρχαιότητα (εκτός από τη δίδα Μικελλίδου και τον κων Γιαγκουλλή, οι οποίοι έχουν πρόσθετα προσόντα και ψηλότερη βαθμολογία και τον κων Ιωαννίδη, ο οποίος όμως έχει πολύ μακρά υπηρεσία και δεν υστερεί σε βαθμολογία από τον κων Λεπτό).

20

25

Ο κος Ιωάννης Ιωαννίδης έχει πολύ μακρά υπηρεσία, έχει χαρακτηριστεί 'Εξάιρετος' στην τελευταία υπηρεσιακή έκθεση και έχει σύσταση του οικείου Τμήματος. Στον υπολογισμό της αξίας του, λαμβάνεται υπόψη και η μακρόχρονη πείρα σε διδακτικό έργο που δε συμπίπτει με την αρχαιότητά του."

30

Από τη σύγκριση του Αιτητή με το ενδιαφερόμενο μέρος προκύπτει ότι είναι ίσοι σε προσόντα και αξία και έχουν και οι δύο τη σύσταση του Τμήματος. Αναφορικά με την αρχαιότητα, όπως αυτή καθορίζεται από το νόμο, υπερτερεί ο Αιτητής. Το ενδιαφερόμενο μέρος όμως, διορίστηκε για πρώτη φορά το 1955 και ο Αιτητή το 1968. Η μακρά υπηρεσία δεν είναι στοιχείο που αποτελεί ξεχωριστό κριτήριο επιλογής αλλά λαμβάνεται υπόψη στην επιλογή του πιο κατάλληλου υποψηφίου για τη θέση, γιατί αποτελεί μέρος της πείρας του υποψηφίου, στοιχείο που προσθέτει στην αξία του (δείτε *Piperi and Others v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 1306). Ο Αιτητής δεν έχει αποδείξει "έκδηλη υπεροχή", όπως η έννοια επεξηγήθηκε από τον Πικί, Δ. στην υπόθεση *X" Σάββα v. Δημο-*

35

40

κρατία (1982) 3 C.L.R. 76 και υιοθετήθηκε από την Ολομέλεια στην υπόθεση *X" Ιωάννου ν. Δημοκρατία* (1983) 3 C.L.R. 1041.

5 Κάτω από τις περιστάσεις κρίνω ότι η απόφαση της Ε.Ε.Υ. για προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους ήταν εύλογα επιτρεπτή.

Όσον αφορά τον Αιτητή Ρουσή, το πρακτικό της Ε.Ε.Υ. αναφέρει ότι έχει μακρά υπηρεσία και τη σύσταση του οικείου Τμήματος, αλλά υστερεί σε αρχαιότητα και βαθμολογία από τους επιλεγέντες. Ο δικηγόρος του πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι κατέχει πρόσθετο προσόν, το οποίο παραγνωρίστηκε από την Ε.Ε.Υ. χωρίς να δοθεί ειδική αιτιολογία και ότι με τις σπουδές του πληροί και το προσόν για γνώση μιάς ξένης γλώσσας σε αντίθεση με τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα για τα οποία δεν έχει διαπιστωθεί η κατοχή ειδικά του προσόντος αυτού. Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι δεν έγινε οποιαδήποτε έρευνα για την κατοχή του προσόντος καλής γνώσης μιάς από τις επικρατέστερες Ευρωπαϊκές γλώσσες, εν όψει του περιεχομένου της απόφασης στην **Κεφάλαια** (πιο πάνω), όπου αναφέρεται ότι η αιτιολογία βρισκόταν στους φακέλους και ως εκ τούτου δεν ήταν αναγκαία η ειδική αιτιολογία στο πρακτικό για τον κάθε υποψήφιο, γιατί οι Αιτητές δεν είχαν αντικρούσει επιτυχώς την αρχή της κανονικότητας, κρίνω ότι δε χρειάζεται να ασχοληθώ περαιτέρω με το θέμα αυτό υιοθετώντας τα όσα αναφέρονται στην υπόθεση εκείνη.

25 Αναφορικά με τον ισχυρισμό του Αιτητή για κατοχή πρόσθετου προσόντος που παραγνωρίστηκε από την Ε.Ε.Υ., σύμφωνα με τη δικηγόρο της Δημοκρατίας, το πτυχίο του Αιτητή Master of Education του Kent State University, δεν μπορεί να θεωρηθεί επι-
30 πρόσθετος τίτλος σπουδών σύμφωνα με την παράγρ.4 του σχεδίου υπηρεσίας, επειδή λήφθηκε ήδη υπόψη κατά την προαγωγή του Αιτητή την 1.6.82 στην κλίμακα Α8-Α10. Η θέση του δικηγόρου του Αιτητή, ότι δεν μπορεί να αποτελέσει αιτιολογία ο ισχυρισμός που προβλήθηκε εκ των υστέρων από τη δικηγόρο της καθ' ης η αίτηση, δε με βρίσκει σύμφωνο, γιατί η αιτιολογία βρίσκεται στο φάκελο της Διοίκησης και συγκεκριμένα στα πρακτικά της Επιτροπής ημερ. 31.5.82. (Δείτε την πρόσφατη απόφαση **Stilvi General Cleaners Ltd ν. Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Άλλον** (1993) 4 Α.Α.Δ. 681, όπου γίνεται αναφορά σε αριθμό
40 υποθέσεων πάνω στο θέμα.) Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς διάταγμα για έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.